

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Petera Vrábela
„Vybrané otázky európskeho medzinárodného práva procesného“

Rigorózní práce se zaměřuje na vybrané otázky mezinárodního civilního procesního práva v Evropské unii, které dnes již tvoří téměř komplexní kodifikaci. Cílem práce, jak autor uvádí na s. 7-8, je především rozbor vybraných otázek nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen nařízení Brusel I) , přičemž nejvýrazněji se věnuje otázkám pravomoci/příslušnosti. Dále se stručně zaměřuje i na některá blízká nařízení, jako je nařízení o evropském exekučním titulu pro nesporné nároky, či nařízení o evropském platebním rozkazu a podává obecný historický úvod harmonizace evropského mezinárodního civilního procesního práva. Autor částečně vychází ze své práce diplomové, která je dále rozpracována a obohacena o další partie, zejména je však aktualizována o nová rozhodnutí i novou výchozí pozici regulace evropského justičního prostoru z hlediska primárního práva.

Rigorózní práce je přehledná, je dobře logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává ze tří částí, dále vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr. K práci je připojen seznam literatury, jak české, tak zahraniční, včetně odkazů na internetové zdroje.

Po úvodní partii se v první části, nazvané „Mezinárodní právo procesní a jeho evropský rozměr“, autor zabývá pojmem, předmětem a prameny evropského mezinárodního procesního práva: správně by tam ještě mělo být upřesněno, že jde o civilní procesní právo, „mezinárodní právo procesní“ bez další specifikace může být i trestní. Je to terminologie ZMPS, ale tu nelze bez dalšího generalizovat, zejména ve vztahu k zahraničí. Na s. 9 (a obdobně i 10,15 aj.) stále zůstává pojem „komunitární“, k tomu by se mohl autor blíže vyjádřit při ústní obhajobě: je to ještě dnes, za účinnosti Lisabonské smlouvy, relevantní označení? Autor v této partii blíže a přehledně uvádí všechny zřizovací smlouvy a jejich novelizace, včetně právě Lisabonské smlouvy. Na konci zmiňuje i otázku zajištění jednotné

interpretace: přinesla Lisabonská smlouva v tomto směru – tedy pokud jde o interpretaci - nějakou změnu (ke s. 24 n.)?

Druhá část se plně věnuje nařízení Brusel I, autor zkoumá základní otázky se zvláštním zaměřením na otázku pravomoci/příslušnosti. Velmi pozitivně hodnotím práci s judikáty. V této souvislosti mám několik dotazů. Ke s. 30: mohou rozhodčí soudy klást Soudnímu dvoru EU předběžné otázky? Na s. 84 v souvislosti s překážkou litispendence postrádám rozhodnutí *West Tankers*. To je dnes určitě dost relevantní. Měla jsem původně dotaz v souvislosti s uznáním rozhodnutí ke s. 88, kde autor uvádí, že ve smyslu čl. 32 nařízení Brusel I se musí jednat o „rozsudek“, což je velmi úzké pojetí a neodpovídá to formulaci tohoto ustanovení. Protože autora znám jako velmi solidního, pro jistotu jsem zkontrolovala slovenský oficiální text a tam je opravdu uveden „rozsudok“. Je to podle autora správné? Myslím, že oba pojmy jsou v češtině a slovenštině obsahově shodné. V závěru této kapitoly je zmíněna otázka vztahu k jiným právním instrumentům, postrádám rozhodnutí *Rehder*. Ke s. 100 – zajímal by mne autorův názor na toto rozhodnutí.

Třetí část zmiňuje vybrané předpisy evropského mezinárodního civilního procesního práva, ovšem pouze zběžně.

Práce ústí v Závěr, v němž autor komplexněji hodnotí zejména význam nařízení Brusel I a naznačuje i perspektivy justiční spolupráce v občanských věcech v Evropské unii.

Rigorózní práci hodnotím pozitivně, autor prokázal samostatnost myšlení, práce je věnována aktuálním otázkám, zejména i rozboru některých významných judikátů soudního dvora EU, z tohoto hlediska je to práce velmi užitečná.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Peterovi Vrábelovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 8.5.2010